

Protokół nr 4/2022 r.
z posiedzenia Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych
VIII kadencji
w dniu 18 października 2022 roku

Skład osobowy

W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Rady zgodnie z załączoną listą obecności oraz:

- Paweł Wdówik – Sekretarz Stanu w MRiPS, Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Porządek posiedzenia

Część I

1. Przywitanie członków Rady przez Pana Pawła Wdówika – Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
2. Aktualna sytuacja placówek i innych form wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami, w tym zwiększenie dofinansowania dla ZAZ i WTZ
3. Przeciwdziałanie skutkom inflacji – wsparcie dla organizacji pozarządowych w 2022 r.
4. Programy Rady Nadzorczej PFRON
5. Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością i opieka wytchnieniowa – kolejna edycja programów
6. Wybór przedstawiciela Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych do komisji oceny wniosków wpływających w ramach programu PFRON „Samodzielność-Aktywność-Mobilność” Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe
7. Wolne wnioski
8. Podsumowanie i zakończenie posiedzenia.

Przebieg posiedzenia

Ad. 1 Posiedzenie otworzyła Pani Monika Zima-Parjaszewska-Przewodnicząca Krajowej Rady Konsultacyjnej Do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przywitała wszystkich obecnych a także zaprezentowała porządek obrad. Następnie głos zabrał Pan Minister Paweł Wdówik, Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Pan Minister przywitał wszystkich uczestniczących w spotkaniu i podkreślił na wstępie, że najważniejszą kwestią, wśród wszystkich, nad którymi trwają prace, jest praca nad nową ustawą o „wyrównywaniu szans”, która docelowo ma zastąpić ustawę o rehabilitacji. Pan Minister podkreślił, że najważniejsze w tej ustawie jest przejście od perspektywy rehabilitacyjnej do perspektywy praw obywatelskich, praw człowieka. Zaznaczył również, że projekt porusza kwestie bardzo ważne dla osób z niepełnosprawnościami m.in. temat: ubezpieczalności, asystencji, systemu świadczeń czy kwestie dotyczące mieszkalnictwa wspólnotowego. Wskazał, że celem prac nad tym dokumentem jest przygotowanie gotowej i akceptowanej społecznie ustawy na koniec tej kadencji, aby możliwe było wdrożenie jej przez następców.

Ad. 2. Następnie głos zabrała Pani Anna Hejducka (Stowarzyszenie Dzieci i Osób Niepełnosprawnych), która podkreśliła bardzo trudną sytuację warsztatów i placówek przede wszystkim ze względu na niewystarczające ich dofinansowanie. Następnie głos zabrał Pan Marek Kalbarczyk z Fundacji Szansa dla Niewidomych, który poruszył temat fundacji i stowarzyszeń prowadzących zajęcia rehabilitacyjne, sposobach pozyskiwanych przez nie środków finansowania oraz sposobu ich rozliczania.

Natomiast Pani Iwona Hejducka (Stowarzyszenie WLKP WTZ) zwróciła uwagę na kwestię finansowania warsztatów, wysokości środków przeznaczanych na ich funkcjonowanie i utrzymanie, które przy obecnej inflacji są niewystarczające. Podkreśliła również bardzo złą sytuację placówek organizujących małe warsztaty (poniżej 40 osób) – jej zdaniem ich sytuacja jest najtrudniejsza. Pani Prezes podkreśliła także, że już ponad 10 lat temu znany był fakt, iż warsztaty poniżej 40 uczestników są na granicy bankructwa.

Następnie głos zabrał ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski (Fundacja im. Brata Alberta), który również odniósł się do tematu trudnej sytuacji finansowej placówek. Zaznaczył, że obecna huśtawka finansowa powoduje niestety także huśtawkę nastrojów, zarówno u uczestników warsztatów czy ŚDS-ów, jak i u pracowników i rodziców. Zasugerował, że remedium na zatrzymanie tej huśtawki powinien być jasny plan działań na następne półrocze. Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski wskazał również 3 zasadnicze – jego zdaniem – problemy, które dotyczą placówek:

1. wzrost minimalnego wynagrodzenia – w tego typu placówkach podwyższenie najniższej płacy powoduje ogromne perturbacje finansowe, ponieważ następuje wówczas gwałtowny wzrost kosztów;

2. różnica między warsztatami – małe warsztaty (30-40 osób) są na granicy bankructwa, nie otrzymują potrzebnej do funkcjonowania dotacji, jaka powinna być przy utrzymaniu tych placówek. Ustawa przewiduje przekazanie środków na każdego uczestnika – im więcej uczestników, tym jest dla danej placówki łatwiej finansowo;

3. ogromne kłopoty warsztatów, które mają duże dowozy – zwłaszcza warsztaty w małych miejscowościach, gdzie nie ma komunikacji miejskiej i samorządy w nie partycypują w kosztach dowozów. Zdaniem księdza powinna być tam ustanowiona jakaś dodatkowa forma pomocy np. w formie dotacji, ponieważ ww. warsztaty obsługują bardzo ważne dla społeczeństwa środowisko wiejskie i małomiasteczkowe.

Następnie głos zabrał Krzysztof Kurowski z Polskiego Forum Osób z Niepełnosprawnościami, który podkreślił, że KRK jest zobowiązana do realizowania Konwencji ratyfikowanej 10 lat temu oraz wspierania tych działań i form, które są w zgodzie z standardem międzynarodowym Komitetu Do Spraw Osób z Niepełnosprawnościami.

Następnie głos zabrała Pani Dorota Potejko – Pełnomocnik Prezydenta Miasta Poznania ds. Osób z Niepełnosprawnościami, która zwróciła uwagę na trudną sytuację ŚDS-ów. Zasygnalizowała również istotny wątek widoczny z perspektywy większego miasta – sytuacja WTZ-ów kontra sytuacja ŚDS-ów. Zakres usług jest bardzo podobny w obu rodzajach placówek a bardzo różne są źródła finansowania. Finansowanie warsztatów terapii zajęciowej w stosunku do finansowania środowiskowych domów jest – jej zdaniem – znacznie lepsze. Pani Dorota Potejko podkreśliła, że na poziomie Rozporządzenia jest możliwość finansowania zarówno ze źródła PRFON, jak i budżetu gminy. Natomiast ŚDS-y w dużych miastach są w trudniejszej sytuacji, ponieważ urzędy wojewódzkie przyjmują pewną średnią z województwa, a to sprawia, że ŚDS-y w dużych miastach są niedofinansowane – mają problemy z opłatą rachunków, z wypłatą wynagrodzeń.

Następnie głos zabrała Pani Anna Bańkowska (Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego) – przedstawiła sytuację placówek w województwie zachodniopomorskim, które m.in. odczuły bardzo wzrost cen węgla, energii i gazu. Pani Anna

Bańkowska podkreśliła, że uwagę Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego zwróciło kilka kwestii: osoby zarządzające jednostkami integracyjnymi, przebieg dokumentacji nad realnymi potrzebami sprawozdawczości, braki kadrowe, które wynikają z nieatrakcyjności ścieżki zawodowej i z niskich płac, niedostateczne finansowanie warsztatów terapii zajęciowych, mnogość wymagań formalnych funkcjonowania WTZ-ów, które rzutują na brak czasu pracy z uczestnikami, brak środków finansowych na szkolenia i kadry a także brak szkoleń wysokiej jakości, wypalenie zawodowe pracowników. Pani Anna Bańkowska wskazała postulaty zgłaszane przez terapeutów, wśród których na pierwszym miejscu są sprawy finansowe, na drugim – wypalenie zawodowe terapeutów i brak możliwości rozwoju zawodowego oraz bardzo duże obciążenie pracą, wysoka odpowiedzialność, wysokie wymagania, wprowadzanie zmian bez konsultacji ze środowiskiem. Wśród postulatów osób z niepełnosprawnościami wskazywane są m.in.: ww. osoby chcą być słyszalne i respektowane, chcą same wybierać osoby, które mają je reprezentować, chcą zwiększyć liczbę warsztatów szkoleniowych w zakresie dbania o własne interesy oraz chcą częstszych spotkań we własnym gronie, by móc rozmawiać o swoich potrzebach i oczekiwaniach.

Pani Przewodnicząca odnosząc się do powyższej wypowiedzi podkreśliła rolę i kompetencję KRK w tym temacie – ważny głos jej członków – zwłaszcza jeśli chodzi o zabierane stanowiska w konsultacjach i prekonsultacjach.

Następnie zabrał głos Pan Marek Kalbarczyk (Fundacja Szansa dla Niewidomych) – zwrócił uwagę na sytuację, która miała swój początek wraz z zachorowaniami na Covid i uruchomiła lawinę wielu narastających problemowych kwestii. Bardzo trudna jest sytuacja wszystkich placówek, które opiekują się osobami z niepełnosprawnościami: od małego dziecka, po wczesne wspomaganie rozwoju, po ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze, poprzez specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze. Problemem szczególnie poważnym są finanse i związane z nimi dopięcie budżetu w placówkach. Pan Marek Kalbarczyk zwrócił uwagę również na ogromne – z każdym rokiem większe – rozwarstwienie w różnicy między dofinansowaniem, jakie otrzymują placówki a minimalnym wynagrodzeniem. Ta sytuacja sprawiła, że personel placówek szuka pracy gdzie indziej. Podkreślił również, że przyszły rok może przynieść nie tylko wyzwanie ale też realne zagrożenie w postaci zamykania Zakładów Aktywności Zawodowej i Warsztatów Terapii Zajęciowej. Zwrócił również uwagę na bardzo niskie zarobki personelu

tych placówek oraz zaapelował o poszukanie narzędzi, które pozwolą zminimalizować dysproporcje, jakie występują między minimalnym wynagrodzeniem a dofinansowaniem.

Następnie głos zabrał Pan Minister Paweł Wdówik, który poprosił o przedstawienie obecnej sytuacji procedowanych rozwiązań oraz sytuacji finansowej placówek przez Panią Magdalенę Szymańską z Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, która wskazała, że ostatnie tygodnie to była intensywna praca nad zmianą Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przekazywania środków PFRON samorządom wojewódzkim i powiatowym. Rozporządzenie zostało przyjęte przez Radę Ministrów, obecnie oczekuje na publikację w Dzienniku Ustaw i zgodnie z informacją z Rządowego Centrum Legislacji najpóźniejsza data ogłoszenia to 19 października 2022 r. Pani Magdalena Szymańska zwróciła uwagę, że zostały zwiększone kwoty na ZAZ-y, oraz zostały wydzielone środki z rezerwy celowej, tak by były zwiększone również kwoty na sfinansowanie pobytu 1 uczestnika ŚDS-u (są pewne przymiarki by tę kwotę w przyszłym roku zwiększyć).

Następnie ponownie zabrał głos Pan Minister, który uznał wypowiedź Pani Anny Bańkowskiej – zabierającej głos we wcześniejszym etapie posiedzenia – za bardzo ważny głos w obecnych rozmowach KRK. Podkreślił również, że rozmowy prowadzone w różnych środowiskach w niniejszym temacie i propozycje zmian będą dotyczyć nie tylko wysokości dofinansowania. Ponieważ – jak zaznaczył – ograniczanie się tylko do oczekiwań finansowych nie rozwiązuje wszystkich problemów. Stąd istnieje konieczność prac nad całym systemem wynagrodzeń Warsztatów Terapii Zajęciowej oraz nad modyfikacją systemu finansowania i wynagrodzeń pracowników, po to aby uniknąć odpływu specjalistycznych pracowników do innych obszarów. Pan Minister wskazał również, że należy rozróżnić placówki: WTZ-y i ŚDS-y oraz zaznaczył, że warsztat nie jest miejscem stałego pobytu, a takim miejscem są Środowiskowe Domy Samopomocy. Warsztaty terapii zajęciowej mają być miejscem, które przygotowuje do dalszej aktywności. Pan Minister podkreślił, że ta idea jest wypełnieniem zapisów Konwencji oraz dodał, że odbyło się również spotkanie z przedstawicielami ZAZ-ów, którzy także zgłaszali swoje wnioski i postulaty. Pan Minister zaznaczył swoją gotowość do zmian w przedstawionym przez nich zakresie.

Następnie Pani Przewodnicząca wysunęła postulat by członkowie KRK przesyłali – w gronie KRK – do zaznajomienia się i konsultacji, ważne w omawianym temacie materiały. Pan Minister poparł ten postulat i jednocześnie wyraził swoją gotowość do rozmów o ewentualnych

zmianach w rozporządzeniu, w taki sposób aby wyjść naprzeciw kwestiom poruszonym przez KRK na obecnym posiedzeniu.

Pani Przewodnicząca poruszyła również inny postulat funkcjonujący w KRK i poprosiła Pana Ministra o stanowisko w tej sprawie – czy możliwe byłoby szybkie procedowanie rozwiązania polepszającego sytuację finansową placówek i sprawne uzyskanie potrzebnych środków. Głos w tym temacie zabrał Pan Tomasz Maruszewski, który stwierdził, że jeżeli zostanie opublikowane Rozporządzenie, to PFRON podejmie jak najszybsze działania w celu skierowania tych środków do samorządu wojewódzkiego i powiatowego. Następnie zaznaczył, że dalsze działania są już w gestii rady powiatu i sejmiku wojewódzkiego i od szybkości podejmowanych przez nich decyzji zależy, jak szybko potrzebne środki się pojawią.

Następnie Pani Przewodnicząca poruszyła kwestię powołania zespołów roboczych złożonych z członków KRK, które mogłyby opracowywać postulaty dotyczące kwestii związanych z ZAZ-ami, WTZ-ami, m.in. z ich zabezpieczeniem i funkcjonowaniem. Kolejną kwestią poruszoną przez Panią Przewodniczącą był wniosek projektu dotyczący osób niepełnosprawnych – jednym z instrumentów tego projektu były „Standardy funkcjonowania Warsztatów Terapii Zajęciowej”. Pani Przewodnicząca podkreśliła, że proponowane tam rozwiązania spotykają się ze zrozumieniem i zainteresowaniem. Zaznaczyła również, że nastawienie WTZ-ów w miarę współpracy się zmienia się i pojawia się gotowość do widzenia rozwiązań w szerszej perspektywie.

Przerwa

Ad. 3. Po przerwie podjęto kolejny temat spotkania: Przeciwdziałanie skutkom inflacji – wsparcie dla organizacji pozarządowych w 2022 r. Głos w tej sprawie jako pierwszy zabrał Pan Tomasz Maruszewski z PFRON – przedstawił projekty wieloletnie i bieżące, które są podejmowane na drodze uchwał. Pani Anna Hejducka zadała pytanie odnośnie finansowania tworzenia warsztatów terapii zajęciowej i zgłosiła sytuację, że wobec rosnącej inflacji środki z dofinansowania są niewystarczające. Zadała również pytanie o możliwość zwrócenia się do PFRON o dodatkowe środki. W odpowiedzi Pan Tomasz Maruszewski, podkreślił, że każdy ruch finansowy musi mieć pokrycie w planie finansowym i zaznaczył, że zaplanowane środki są zabezpieczone w konkretnej wysokości, ponieważ zostały już wcześniej zaplanowane.

Następnie głos zabarała Pani Justyna Kucińska (Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego), która nawiązała do sprawy sytuacji organizacji samorządowych, w których środki na potrzeby osób niepełnosprawnych są ograniczone. Zwróciła uwagę na bardzo – jej zdaniem – niepokojącą sytuację związaną ze wsparciem ze środków Unii Europejskiej, z których korzysta wiele podmiotów i organizacji pozarządowych. Wyraziła obawę o los realizacji ustawy o zapewnieniu dostępności – w której realizacja wiąże się w dużej mierze z finansowaniem ze środków unijnych. Główna obawa dotyczyła sytuacji, w której brak jest dotacji unijnych, a brakuje również środków na działania na rzecz grup wykluczonych i osób z niepełnosprawnościami.

Następnie głos zabrał Pan Paweł Wójtowicz (MATIO Fundacja Pomocy Rodzinom i Chorym na Mukowiscydozę), który zaapelował o wsparcie organizacji pozarządowych, które nie otrzymują dofinansowania, wsparcia instytucjonalnego, ponieważ ich sytuacja jest również często dramatyczna. Pan Paweł Wójtowicz wyraził obawę, że bez wsparcia wiele organizacji w 2023 r. będzie zmuszona zamknąć swoją działalność i przestać funkcjonować w sferze pomocy osobom z niepełnosprawnościami.

Ad. 4. Kolejny punkt posiedzenia KRK, który był omawiany to: Programy Rady Nadzorczej PFRON. Głos zabrał Pan Tomasz Maruszewski, który poinformował obecnych o programach realizowanych przez PFRON m.in.: aktywny samorząd, stabilne zatrudnienie, osoby niepełnosprawne w administracji i służbie publicznej, program absolwent, pomoc osobom niepełnosprawnym poszkodowanym w wyniku żywiołu lub sytuacji kryzysowych wywołanych chorobami zakaźnymi, zajęcia w warsztatach terapii zajęciowej, rehabilitacja, program pomocy osobom z niepełnosprawnością z Ukrainy, program Samodzielność – Aktywność - Mobilność, Dostępne Mieszkanie.

Pan Tomasz Maruszewski podkreślił, że ideą programu Dostępne mieszkanie jest dofinansowanie do zakupu mieszkania pozbawionego barier architektonicznych, znajdującego się w lokalizacji umożliwiającej samodzielne opuszczanie budynku. Zawieranie umów w tym programie będzie się odbywać do końca 2024 r. Ten program jest realizowany przy pomocy samorządów powiatowych, z których niestety nie wszystkie jeszcze do niego przystąpiły. Program Absolwent – skierowany jest do osób, które po zakończeniu edukacji chcą się odnaleźć na rynku pracy – mają wówczas możliwość ubiegania się o dopłatę do wynajęcia mieszkania na okres 3 lat. Dofinansowanie jest w wysokości od 40 do 100 procent. Program

Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe – budżet przeznaczony na to wynosi 300 mln zł, na jedno przedsięwzięcie przeznaczonych zostanie 6 mln zł. Sprawa jest w trakcie procedowania. Kolejny program to Mobilność Osób z Niepełnosprawnością – chodzi o dofinansowanie, które stworzy możliwość zakupu samochodu dla osoby niepełnosprawnej, poruszającej się na wózku – albo na miejscu kierowcy albo na miejscu pasażera. Program będzie realizowany przez oddziały regionalne – wojewódzkie.

Następnie głos zabrał Pan Krzysztof Kosiński, który odniósł się do pilotażu programu „Aktywny samorząd” (który jego zdaniem „zdał egzamin”) i podkreślił pozytywne efekty działania tego programu.

Pani Przewodnicząca podkreśliła, że powyższe programy są realną odpowiedzią na potrzeby bardzo wielu osób. Następnie głos zabrał Pan Robert Jagodziński (Fundacja Aktywnej Rehabilitacji), który zaapelował o to, aby wykorzystać nie tylko zasoby oddziałów ale też partnerstwo, jakim są regionalne organizacje pozarządowe, aby uzyskane środki finansowe rozdysponować bardzo rozsądnie i by one rzeczywiście trafiały do osób maksymalnie wykluczonych, jeśli chodzi o mobilność.

Następnie głos zabrał Pan Damian Reśkiewicz (Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi), który odniósł się do programu „Aktywny samorząd” – zauważył on kwestię oczekiwania na ponowne złożenie wniosku (obecnie 5 lat) i zwrócił się z prośbą o ponowne rozważenie tej kwestii. Drugą sprawą, na którą zwrócił uwagę jest konieczność podniesienia limitów dofinansowania środków, ponieważ w jego opinii są one niewystarczające. Zaapelował jednocześnie do Pani Przewodniczącej o to, aby KRK pochyliła się nad tym programem na następnym posiedzeniu.

Ad. 5. Kolejnym punktem programu poruszonym na KRK był temat – Asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością i Opieka wytchnieniowa. Pani Przewodnicząca poprosiła o wypowiedź Pana Ministra, który poinformował, że środki przeznaczone na program Asystent osobisty i Opiekę Wytchnieniową wynoszą łącznie ponad 700 mln zł. Trwają prace nad ustawą, nad rozwiązaniem systemowym. Podkreślił, że odbyły się rozmowy z Kancelarią Prezydenta w sprawie przedmiotowej ustawy, która zostanie napisana tak by zawrzeć w niej rozwiązania docelowe. Natomiast będzie ona podzielona na etapy, jeśli chodzi o jej wprowadzanie.

Następnie głos zabrał Piotr Kuźniak (Fundacja Imago), który zwrócił uwagę na zachowanie ciągłości w zapewnieniu usług asystenckich i opieki wytchnieniowej w przyszłym roku.

Zaapelował do Pana Ministra by organizacje pozarządowe zostały potraktowane podobnie jak samorządy, które otrzymały zwiększone dotacje. Organizacjom pozarządowym dotacje nie zostały zwiększone. Jego zdaniem popyt na usługi asystenckie i wytchnieniowe wzrośnie w przyszłym roku, w związku z tym zaapelował o zwiększenie dotacji na poziomie nie mniejszym jak w przypadku samorządów. Poprosił również o przygotowanie informacji, jak w kolejnych lokatach wyglądało rozdysponowanie ww. środków przez samorządy – dane te byłyby punktem odniesienia do rozważań w kontekście skuteczności planowania i wydatkowania środków w kolejnych latach.

Następnie zabrał głos Pan Adam Kompowski (Fundacja Dom Autysty) – zwrócił uwagę na stawki w tych programach, które w tym roku były na tyle „nieatrakcyjne” w dużych miastach, że pojawiły się kłopoty z zatrudnianiem pracowników, zwłaszcza, jeśli chodzi o pomoc całodobową. Podkreślił również, że stawka godzinowa przestaje być konkurencyjna zwłaszcza w porównaniu do stawek, które są w programach PFRON.

Następnie Pani Przewodnicząca zaproponowała kandydaturę Pana Adama Kompowskiego – jako przedstawiciela KRK w Komisji Oceniającej wnioski wpływające w ramach programu PFRON „Samodzielność-Aktywność-Mobilność” Wspomagane Społeczności Mieszkaniowe. Następnie nastąpiło głosowanie nad kandydaturą Pana Adama, która została przyjęta liczbą 23 głosów.

Ad. 7. W kolejnym punkcie spotkania głos zabrał Piotr Kuźniak z Fundacji Imago – który reprezentuje również Międzynarodowe Stowarzyszenie Krótkiej Przerwy (International Short Break Association), działające w obszarze polityki społecznej – wsparcia rodziny, opiekunów osób z niepełnosprawnościami i osób starszych. Pan Piotr, wielokrotny uczestnik ww. wspomnianych międzynarodowych konferencji, podkreślił że z żalem obserwował na nich, jak mało osób z Polski ma okazję zapoznać się z bardzo szerokim wachlarzem rozwiązań systemowych w obszarze wsparcia wytchnieniowego. Zaznaczył, że w przyszłym roku konferencja odbędzie się w naszym kraju, co stworzy możliwość do zaprezentowania naszych rozwiązań ale też okazję do spotkania innych specjalistów z tej dziedziny. Jest to przestrzeń do pozyskiwania pomysłów i partnerów do współpracy w przyszłości. Wskazał też, że konferencja tego typu pozwala pokazać lepsze rozwiązania w naszym kraju oraz stwarza możliwość wymieniać się doświadczeniami. Pan Piotr Kuźniak zachęcił do uczestnictwa w tej

konferencji i poinformował, że odbędzie się ona w dniach 12-14 września 2023 r. we Wrocławiu.

Następnie Pani Przewodnicząca poruszyła kwestię powołania zespołów roboczych w ramach KRK i podkreśliła, że ukształtowała się podczas obecnej dyskusji wizja zespołu roboczego do spraw funkcjonowania placówek. Zaproponowała też przesłanie mailem propozycji z informacjami o sposobach funkcjonowania takich zespołów. Po zapoznaniu się z materiałami następowałoby głosowanie nad tymi zagadnieniami (drogą mailową).

W trakcie posiedzenia KRK, do pracy w zespole roboczym zgłosiła się Pani Bernadetta Skóbel, Pani Barbara Świąch-Bober oraz Pan Dariusz Jadczyk. Pani Przewodnicząca zadeklarowała stworzenie listy osób chętnych do pracy w tych zespołach, do której będzie możliwość zapisania się.

Następnie odnośnie w kwestii finansowej, która ponownie została poruszona, głos zabrał Pan Tomasz Maruszewski, który zaznaczył, że w pierwszej kolejności są opracowywane rozwiązania systemowe, a później jeśli one będą przez wszystkich akceptowane, to wówczas jest właściwa rozmowa o finansach. Zapewnił też, że zawsze są podejmowane starania by znajdować środki na dane potrzeby. Podkreślił również, że wsparcie, które zostało zaproponowane we wspomnianym Rozporządzeniu nie może być w wyższej wysokości. Wynika to z faktu wcześniej procedowanego budżetu, w którym jest zabezpieczona kwota – z powodu zabezpieczenia wcześniejszych planów nie może ona ulec zmianie. Zaznaczył również, że jeśli będzie taka potrzeba i możliwość, to może być ona zmodyfikowana w trakcie roku.

Pani Barbara Świąch-Bober zachęciła obecnych do zainteresowania się akcją społeczną „Przewijamy Polskę”. Pięć organizacji pozarządowych, w Europejskim Dniu Walki z Dyskryminacją Osób Niepełnosprawnych, zorganizowały się, zawarły koalicję w sprawie polepszenia jakości życia osób z niepełnosprawnościami. Narzędziem do tego służącym są stworzone przez nich „komfortki” – pomieszczenia higieniczno-sanitarne służące osobom z niepełnosprawnościami i ich opiekunom do czynności pielęgnacyjnych.

Protokół sporządziła:

Przewodniczący:

